

DUMITRIOS

nr.31 –august 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruposta.ro

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

O pericopă deloc banală

pr. paroh Mihai Gojgar

Poate că sunt unii dintre noi, creștinii ce mergem duminical la Sfânta Liturghie, care se întreabă de ce majoritatea pericopelor evanghelice citite în cadrul dumnezeieștii slujbe prezintă minuni ale Mântuitorului Iisus Hristos. Cu alte cuvinte, nu există riscul să ne plictisim auzind aceleași lucruri, vindecări, învieri, dovezi de stăpânire a naturii în formele ei aparent de nestăpânit și alte miracole ce nu par să spună altceva decât că Iisus era Fiul lui Dumnezeu? Iată, spre exemplu, fragmentul din Duminica a VII-a după Rusalii (Matei IX, 27-35), vindecarea a doi orbi și a unui mut care avea demon. Este ea deosebită față de altele? Ne transmite și altceva în afară de infinitatea puterii divine? În primul rând, trebuie să mărturisim că și dacă nu ne-ar deschide mintea spre înțelegerea unor învățături veșnice, astfel de pericope tot ar fi necesare urechilor noastre. De ce? Pentru că, precum efectul unei picături chinezești, am pricepe scopul Întrupării Celei de-a doua Persoane a Sfintei Treimi, un scop ce ne este expus chiar în finalul pericopei de față: „Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor” (v. 35). Așadar, Hristos a venit să ne învețe și să ne mântuiască de bolile trupesti și sufletești, mai ales de imposibilitatea biruirii morții. Iar aceasta este o lecție pe care trebuie să o avem permanent în vizorul inimii noastre, căci înseamnă că la El putem alerga oricând în momentele noastre grele. Dar, trebuie să citim cu atenție, Hristos întâi ne învață și apoi ne vindecă. Întâi ne pregătește pentru minune și abia apoi oferă darul. Întâi tămăduiește sufletul și abia apoi vindecă trupul. Nu trebuie să scăpăm din vedere faptul, deoarece, dacă acceptăm că tristețile, bolile, durerile, sărăcia, singurătatea sunt încercări venite de la Dumnezeu, incluse în „proiectul” Său pedagogic ce ne vizează în mod personal, se ajunge în mod firesc la concluzia că toate hopurile vieții sunt doar preambulul descoperirii lui Dumnezeu în existența noastră. Cu alte cuvinte, să ne așteptăm ca după suferințele noastre, să se ivească multa milostivire a

lui Dumnezeu, să simțim mângâierea caldă a Cerescului Părinte. Și ceea ce este mai frumos este că atunci când ajungem la conștientizarea faptului că dificultățile întâmpinate sunt exerciții de întărire a voinței, nădejii și iubirii noastre, nu așteptăm iubirea lui Dumnezeu. Ca și cum ea nu s-ar arăta în fiecare clipă în care respirăm aerul acestei lumi. Ca și cum am uita că exigența Tatălui este dovada iubirii fiilor („Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat” - Psalmi XXII, 5). De aceea, pentru un credincios, binefacerile lui Dumnezeu surprind și nu surprind, în același timp. Uimesc pentru că fidelitatea credinței te face să înțelegi și să accepți nimicnicia ta, să mulțumești pentru toate câte ai și să dai slavă lui Dumnezeu pentru ele. Totodată, bogatele daruri venite de Sus nu șochează, deoarece aceeași credință amintită mai sus, încălzită de iubirea ce ne oglindește dragostea lui Dumnezeu, ne așează într-o stare de așteptare a gesturilor de bunăvoință și binecuvântare din partea Preasfintei Treimi. Expunerea minunilor Domnului sunt însoțite mereu de învățături, de sfaturi, de paradigme comportamentale, de modele demne de urmat în veșnicie. *Discreția* – îi cheamă pe orbi în casă, nu face minunea în văzul tuturor (v. 28), *tactul* – le solicită într-o formă foarte delicată o mărturisire de credință („Credeti că pot să fac Eu aceasta?” - v. 28), *puterea supraomenească* – le deschide ochii orbilor, *smerenia* – nu dorește ca miracolul să fie aflat de nimeni pentru a nu primi laude și slavă deșartă („Vedeți, nimeni să nu știe”), *exigența pedagogică* – le cere cu asprime să tacă în privința tămăduirii lor (v. 30), *calmul* – nu răspunde la provocările evreilor care spuneau „Cu domnul demonilor scoate pe demoni”, *perseverența* – nu se lasă intimidat sau speriat de acuzele cărturarilor și își continuă cu tărie misiunea mântuitoare („Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor”). Iată doar o parte din bogăția unei pericope ce am putea-o considera, superficial, banală.

pr. paroh Mihai Gojgar

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului este considerată de mai mulți teologi drept "Paștele verii", fiind sărbătoarea cea mai cunoscută în popor din acest anotimp și cea mai importantă din cele închinată Născătoarei de Dumnezeu. Asemănările dintre cele două mari praznice împărătești sunt exprimate în modul cel mai evident la nivel liturgic. În acest sens, Maica Domnului este singura dintre Sfinții Bisericii Ortodoxe care are o rânduială liturgică a punerii în mormânt asemenea cu cea a Mântuitorului Iisus Hristos. Credincioșii care participă la Slujba Vecerniei Adormirii Maicii Domnului retrăiesc parcă o nouă Sămbătă Mare din Săptămâna Patimilor. În decursul timpului, în unele comunități ortodoxe, slujba Adormirii Maicii Domnului a fost îmbogățită cu o cântare deosebită, anume Prohodul Maicii Domnului. Nu întâmplător, rânduiala acestei slujbe are ca model pe cea a Prohodului Mântuitorului, din Sămbăta Mare, ea reprezentând un mod aparte în care Biserica își manifestă preacinstirea sau supravenerarea la adresa Născătoarei de Dumnezeu. Prohodul Maicii Domnului a fost alcătuit de Manuel din Corint la începutul secolului al XVI-lea, după modelul Prohodului Mântuitorului, care se cântă în Vinerea Mare. Această cântare este încadrată în slujba de priveghere, cântându-se în trei stări, fiecare respectând linia melodică tradițională. Legătura dintre Sămbăta Mare și Adormirea Maicii Domnului este pusă în evidență de strofele Prohodului Maicii Domnului: "În mormânt Viața/ Ai fost pus, Hristoase,/ Și-a vieții Maică-acum/ Intră în mormânt/ Și se mută la viața cea de sus".

Praznicul Adormirii Maicii Domnului sau "Paștele verii", adevărește și întărește credința noastră în învierea cea de obște. Învierea și Înălțarea Maicii Domnului la cer nu trebuie privite ca niște privilegii ale ei personale, deoarece, spre deosebire de Mântuitorul, nu a înviat prin propria sa putere, ci ea a fost dusă în Împărăția Cerurilor de către îngeri. Mormântul și moartea nu au putut-o ține pe Maica Vieții, căci nu putea suferi stricăciunea cea care L-a născut pe Fiul lui Dumnezeu. Adormirea Maicii Domnului, deși este învăluită în tristețe, ne face părtași mai ales bucuriei pascale, deoarece noi mărturisim că Născătoarea de Dumnezeu se află acum în stare de înviere. Această cântare este încadrată în slujba de priveghere, cântându-se în trei stări. Credincioșii trec pe sub sfântul epitaf, aduc flori Măicuței, aprind lumânări și cântă. La sfârșit, se iese afară și se înconjoară biserica cu un epitaf pe care este reprezentată Adormirea Maicii Domnului.

La Biserica Sfântul Dumitru, slujba va începe miercuri, la ora 18. Nădăjduim să fim cât mai mulți împreună.

ICOANA ADORMIRII MAICII DOMNULUI - DESCRIERE

Teodora Poptean

În dorința de a dezvălui ce anume înfățișează icoana Adormirii Maicii Domnului am luat ca referință un material aproape complet de iconografie creștină, rânduit după Vechiul și Noul Testament. Este intitulat *Erminia picturii bizantine* și alcătuit de *Dionisie ieromonahul de la Furna*, având la bază practica pictorilor de pe muntele Athos. Potrivit acestui manuscris, zugrăvirea Praznicului Adormirii Maicii Domnului trebuie să aibă următoarea reprezentare: O casă și în mijloc Prea Sfânta Fecioară zăcând fără suflare, întinsă pe pat, cu mâinile strânse la piept în chipul crucii. De o parte și de alta a patului, sfeșnice cu făclii aprinse. Înaintea patului, un evreu (anume Iefonias), cu mâinile tăiate și spânzurate de pat, iar înaintea lui, un înger cu sabia în mână. La picioarele

Sfintei Fecioare, apostolul Petru, tămâind cu o cădelniță, iar, la capul ei, apostolul Pavel și Ioan Teologul, sărutând-o. Împrejur, ceilalți apostoli și sfinți ierarhi: Dionisie Areopagitul, Ierotei și Timotei (ținând în mâini Evangheliile) și femei plângând. Deasupra ei, Hristos, cu haine albe, ținând în brațele Lui, sufletul ei (ca un prunc înfășat). Și împrejurul Lui lumină multă și mulțime de îngeri. Sus, în văzduh, iarăși cei doisprezece apostoli, venind pe nori de la marginile lumii. La dreapta casei, se vede Sfântul Ioan Damaschin care ține în mână o hârtie și spune: "După vrednicie, ca pe un suflet, te-a primit pe tine cerul". La marginea din stânga casei, se află Sfântul Cosma Melodul ținând o hârtie în mână și spunând: "Femeie muritoare, pe tine, cea mai de presus de fire a lui Dumnezeu Maică, știindu-te".

Teodora Poptean

Vă prezentăm câteva imagini de la nivelul cornișei, unde se va realiza centura de beton, lucrare ce vizează următoarea perioadă.

Cu această ocazie vor începe forajele verticale, la doi metri sub pământ, care vor lega centura de bază cu cea de sus, rigidizând structura bisericii.

SFÂNTUL CUVIOS NICANOR, FĂCĂTORUL DE MINUNI

diac. Bogdan Bădiță

Sfântul Cuvios Nicanor - Făcătorul de minuni, este prăznuit în fiecare an pe 7 august. Sfântul s-a născut în anul 1491, în orașul Tesalonic din Grecia. Părinții săi, Ioan și Maria, erau înstăriți, dar nu puteau avea copii. După mulți ani de rugăciuni, posturi și fapte bune, cei doi au fost binecuvântați de Dumnezeu, cu un băiat pe care l-au botezat Nicolae. Încă de tânăr, băiatul dorea să viețuiască în mănăstire. După trecerea la Domnul a părinților săi, tânărul împarte toată averea săracilor și se retrage într-o mănăstire, primind numele de Nicanor. Într-o noapte, în vremea rugăciunii, Sfântul Nicanor aude o voce dumnezeiască care îi poruncește să zidească o mănăstire pe Muntele Kalistratos. Astfel, Sfântul va zidi mănăstirea închinată Schimbării la Față a Domnului, astăzi cunoscută ca ansamblul monahal Zavorda, zidit după tipicul mănăstirilor din Sfântul Munte Athos.

Sfântul Cuvios Nicanor a trecut la cele veșnice în ziua de 7 august 1549, la vârsta de 58 de ani. Sfintele sale Moaște sunt păstrate în capela închinată Sfântului Ioan Botezătorul din incinta mănăstirii sale, o părticică din ele aflându-se și în biserica noastră, Sfântul Dumitru. Dintre cele patru Sfinte Moaște care se află în racla din biserica noastră, primele aduse, au fost chiar ale Sfântului Cuvios Nicanor. Este o mare binecuvântare să avem atâția mari sfinți ocrotitori ai bisericii noastre și este bine să ne rugăm, în primul rând, la ei. Sfântul Cuvios Nicanor este făcător de minuni. De ce oare nu apelăm la ajutorul lui? De ce nu reușim să ni-l facem un prieten de nădejde, având un dialog zilnic cu el? Eu cred că în dorința noastră de a ne închina la cât mai mulți sfinți și de a le cere cât mai multe lucruri, uităm esențialul. Că Sfinții Haralambie, Pantelimon, Antipa al Pergamului, Nicanor, Iuda Tadeul, dar mai ales Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir, hramul istoric al acestei biserici, ne pot ajuta mai degrabă decât atunci când mergem ocazional la anumite biserici sau mănăstiri. Deoarece acești șase sfinți aud zilnic rugăciunile noastre și sunt alături de noi la fiecare liturghie, văzându-ne râvna și osteneala. Dacă vom reuși să îi privim pe sfinți ca prieteni și ocrotitori, vom înțelege lucrarea lor și rolul Bisericii în viața noastră.

Publicăm aceste versuri primite pe adresa redacției și semnate:
"Cu toată dragostea pentru revista Dimitrios, enoriașul Dumitru".

**O altă cale spre a ieși
Din iadu-n care am ajuns,
Eu cred că nu putem găsi
Decât, urmându-l pe Iisus.
Iisus e dogmă, e mister
Și Cel ce trebuia să vină,**

**E glasul Tatălui din cer
Și calea noastră spre lumină.
Iubire, sentiment divin,
În fața Ta, mă plec, mă-nchin!
Cobori, sălășluiește-n noi,
Căci fără Tine, suntem goi!**

DONAȚII SAU CONTRACTE DE SPONSORIZARE ÎN PROCESUL RESTAURĂRII

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar

Redactor-șef: Teodora Popțean

Tehnoredactare: Emanuel Tudor

Programul serilor catehetice august 2013

12. 08. 2013 - Fericirile (partea II); Cap. 18 din Evanghelia de la Marcu

19. 08. 2013 - Lecturile biblice și folioasele lor; Cap. 19 din Evanghelia de la Marcu

26. 08. 2013 - Părintele duhovnic. Rolul și importanța sa în viața creștinului; Cap. 20 din Evanghelia de la Marcu

Vă invităm să urmăriți activitatea
Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

<http://sfantuldumitrupepost.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteți păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile:
Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta

**RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.**

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

**Biserica
Sf. Dumitru – Poșta**

**Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631**

Program liturgic

Duminică	8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie 19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 – Parastas